

Дамян Дамянов

Клетва

Разселвани, обесвани, горени,
убивани безславно на дуел,
поетите, родени преди мене,
възкръсват покрай мен. И с укор смел,
и с укор гръмък в тишината лиха
ме стрелят в упор всяка нощ: „Кажы,
щом всички нас за думы ни убыха,
поет ли си изобщо, щом си жив?“
И в срам навел главата си излишна,
мечтая тайно все за онова
безсмъртно стихче, дето ще напиша
единствено с пожертвана глава.
Дано изпълня клетвата си свята!
Дано да имам жребия такъв –
с кръв да платя на думите цената.
Че мъртва е поезия, в която
под всяка дума няма капка кръв.

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8520>]